

РЕШЕНИЕ

№ 8101

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6529** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.121, ал.1 от Закона за държавния служител вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на В. П. В. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № 3153 от 29.03.2013г. на директора на Агенция „Митници” (АМ), с която е прекратено служебното МУ правоотношение на основание чл.12, ал.1 от ЗДСл, считано от 01.04.2013г. Посочва се в жалбата, че прекратяването на правоотношението е незаконосъобразно, тъй като е постановено при неправилно приложение на материално правните норми. Жалбоподателят поддържа, че скрито основание за прекратяване на служебното му правоотношение е неуспешно проведен курс на обучение. Посочва, че в противоречие със закона бил сключил с ответника едновременно гражданско и служебно правоотношение. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед и се присъдят направените разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 28.11.2013г.

Ответникът директор на Агенция „Митници” ” оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 28.11.2013г.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че със заповед №8250 от 24.09.2012 г. жалбоподателят В. П. В. е назначен за държавен служител на длъжност “инспектор” в АМ, митница Аерогара - С.. В представеното от ответника служебно досие на жалбоподателя

се съдържа декларация от 18.09.2012г. (стр.69 от делото), че постъпва за първи път на държавна служба съобразно чл.111, ал.2, изр.2-ро ЗДСл.

Страните не спорят, че с договор №1603/118 от 09.10.2012г., сключен на основание чл.35, ал.3 ЗДСл и чл.35, ал.2 от У. правилник на АМ жалбоподателят се е задължил да премине базов курс на обучение, а АМ – да организира и проведе обучение в периода 01.10.2012г. – 22.03.2013г.

С оспорената заповед № 3153 от 29.03.2013г. е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.12, ал.1 ЗДСл, считано от 22.07.2013г. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 31.05.2013г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство от 13.06.2013г., е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт съобразно чл.124, ал.1 ЗДСл, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – органа по назначаването съгласно чл.5, ал.1, т.5 от У. правилник на АМ и е във формата по чл.108, ал.1 ЗДСл – посочено е правното основание, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с отменителното основание по чл.146, т.3 АПК – такива, които съществено са ограничили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати органът би постановил акт в противен смисъл. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя в писмената му защита, че заповедта не му е връчена официално. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 31.05.2013г. Наличието на значителен период (от около 2 месеца) между датата на издаване и датата на връчване на оспорената заповед няма никакво значение за нейната законосъобразност. Връчването на административният акт има значение единствено с оглед на неговото оспорване. По-късното връчване на заповедта по никакъв начин не е накърнило правото на лицето на защита срещу заповедта. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност.

Служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено на основание чл.12, ал.1 ЗДСл. - когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. За да може органът да упражни правото по чл.12, ал.1 ЗДСл, е необходимо наличието на една позитивна предпоставка - назначаване на държавния служител за първи път на държавна служба и една отрицателна предпоставка - да не е изминала една година от датата, на която държавния служител е встъпил в длъжност. В случая са налице и двете предпоставки на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл. Жалбоподателят е назначен за първи път

на държавна служба със заповед №8250 от 24.09.2012 г. и към датата на издаване на обжалваната заповед на 29.03.2013г. не е изтекъл едногодишния срок по чл.12, ал.1 ЗДСл. Въпросът дали да прекрати служебното правоотношение в срока за изпитване е въпрос на целесъобразност и органът по назначаването не дължи мотивиране на акта си по чл.12, ал.1 ЗДСл. В случая административният орган е използвал предоставената му от закона възможност да прекрати служебното правоотношение без предизвестие и мотивиране на акта си, само при наличие на предпоставките по чл.12, ал.1 ЗДСл и спазване на формата на акта по чл.108 ЗДСл.

Неоснователна е поддържаната от жалбоподателя теза, че прекратяването на служебното му правоотношение прикривало неуспешно издържан изпит. Като основание за прекратяване на служебното правоотношение в оспорената заповед е посочено – прекратяване без предизвестие от органа по назначаването в срока на изпитване. Както вече се посочи, същото основание е изцяло безвиновно и не изисква излагането на допълнителни мотиви. Няма законова забрана за едновременното съществуване на служебното правоотношение и на гражданското правоотношение на обучение. Напротив, в разпоредбата на чл.35, ал.3 ЗДСл изрично е предвидена подобна възможност. Договорът за обучение между страните е сключен именно на посоченото правно основание. Съгласно чл.35, ал.2 от УП на АМ новоназначените служители в специализираната администрация задължително завършват базов курс за обучение в дирекция "Национален учебен център". Договорът за обучение се сключва на самостоятелно и различно правно основание от основанието, на което възниква служебното правоотношение. Между двата договора не съществува никаква връзка, нито евентуална незаконосъобразност на договора за обучение (която не може да бъде предмет на контрол в настоящето съдебно производство), може да влече незаконосъобразност на прекратяването на служебното правоотношение на основание чл.12, ал.1 ЗДСл.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на процесуалните и материално правни норми по издаването ѝ, поради което и на основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК ответникът има право на присъждане на направените в производство разноски, включително и минималното възнаграждение за един адвокат. Същото следва да бъде присъдено в размера по чл.8 вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 150 лв. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I АО, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. В. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № 3153 от 29.03.2013г. на директора на Агенция „Митници” (АМ), с която е прекратено служебното МУ правоотношение на основание чл.12, ал.1 от ЗДСл, считано от 01.04.2013г.

ОСЪЖДА В. П. В. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на директора на Агенция „Митници” на основание чл.143, ал.4 ЗДСл

юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок
от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: